

Поглянь на буйство неозоре...

Федір Тютчев

Поглянь на буйство неозоре,
Як в льодохід на бистрині
У всеохоплююче море
Пливуть уламки крижані.

Під сонцем сяючи сліпуче,
Чи під покровом темноти,
Крижини тануть неминуче
І мчать до спільної мети.

Всі разом – і малі, й великі,
Зробившись краплями води,
Усі – байдужі і безликі –
Зіллються з морем назавжди.

О думки нашої омана,
Людське зарозуміле Я,
Чи це не доля довгождана,
Чи не така мета твоя?

Переклад: Грязнов Олександр Андрійович